

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Burešové a soudců JUDr. Tomáše Němce a Mgr. Daniely Jandové ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků** [redacted] **čp.** [redacted] **v** [redacted], IČO [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Bedřichem Hájkem
sídlem Boženy Němcové 70, 432 01 Kadaň

proti
žalovanému: **JUDr. I** [redacted] **Z** [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Lucií Houdkovou
sídlem Korunní 2569/108a, 101 00 Praha 10-Vinohrady

o zaplacení částky 332 511 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce a žalovaného proti rozsudku Okresního soudu Praha-západ ze dne 9. října 2019, č. j. 7 C 243/2018-238,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky
- 18 958 Kč od 1. 2. 2017 do 1. 3. 2019
  - 18 958 Kč od 1. 3. 2017 do 1. 3. 2019
  - 18 958 Kč od 1. 4. 2017 do 1. 3. 2019
  - 18 958 Kč od 1. 5. 2017 do 1. 3. 2019
  - 18 958 Kč od 1. 6. 2017 do 1. 3. 2019
  - 18 958 Kč od 1. 7. 2017 do 1. 3. 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

18 958 Kč od 1. 8. 2017 do 1. 3. 2019
18 958 Kč od 1. 9. 2017 do 1. 3. 2019
18 958 Kč od 1. 10. 2017 do 1. 3. 2019
18 958 Kč od 1. 11. 2017 do 1. 3. 2019
18 958 Kč od 1. 12. 2017 do 1. 3. 2019
18 958 Kč od 1. 1. 2018 do 1. 3. 2019
21 003 Kč od 1. 2. 2018 do 1. 3. 2019
21 003 Kč od 1. 3. 2018 do 1. 3. 2019
21 003 Kč od 1. 4. 2018 do 1. 3. 2019
21 003 Kč od 1. 5. 2018 do 1. 3. 2019
21 003 Kč od 1. 6. 2018 do 1. 3. 2019,

to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Ve výroku I. se rozsudek soudu prvního stupně potvrzuje.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 140 470 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 33 062 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Okresní soud Praha-západ shora označeným rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 332 511 Kč s úrokem z prodlení z této částky jdoucím od 2. 3. 2019 do zaplacení ve výši 9,75 % ročně, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), v části, v níž se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částek a za období specifikovaných ve výroku II. napadeného rozsudku, žalobu zamítl (výrok II.) a uložil žalovanému povinnost zaplatiti žalobci na náhradě nákladů řízení částku 106 766 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce (výrok III.).
2. Proti tomuto rozsudku podali žalobce i žalovaný včasné odvolání.
3. Žalobce podal odvolání proti zamítavému věcnému výroku II. a proti souvisejícímu výroku o nákladech řízení III., ve kterém uvedl, že částečné zamítnutí žaloby je založeno na nesprávných skutkových zjištěních a na nesprávném právním posouzení. Žalobce argumentoval tím, že v řízení bylo prokázáno, že žalovaný se neseznámil s předpisy úhrad až nahlédnutím do soudního spisu dne 26. 2. 2019, ale předpisy úhrad souvisejících s byty žalovaného mu byly odeslány dne 29. 12. 2019 a dne 19. 12. 2017 na adresu uvedenou v katastru nemovitostí. Účinnost adresných jednostranných hmotněprávních úkonů v režimu občanského zákoníku předpokládá, že projev vůle dojde adresátovi, tj. že se dostane do sféry jeho dispozice, přitom není nezbytné, aby se adresát skutečně seznámil s obsahem hmotněprávního úkonu, dostačuje, že tak měl objektivně příležitost učinit. Žalobce není povinen zasílat předpisy úhrad vícero způsoby nebo na vícero adres. Paralelně odesílané e-maily žalobce nearchivuje stejně jako e-maily došlé od žalovaného, žalovaný nenavrhoval jediný důkaz o tom, že by zmocnil J. [redacted] k úkonům ve věci správy bytů žalovaného vůči žalobci tak, aby stačilo doručovat tomuto zmocněnci s účinky doručení žalovanému. Zároveň z výpovědi J. [redacted] ze dne 31. 7. 2019 vyplývá, že má předpisy úhrad k bytům k dispozici, ale na pokyn žalovaného úhrady na pět bytů z šesti nepoukazuje, protože nejsou pronajmuty. Skutečným důvodem vzniku dlužných částek, tak není neznalost výše úhrad,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

nýbrž snaha žalovaného uspořít na dlužných úhradách ve vztahu k žalobci. Žalobce navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku II. změnil tak, že podané žalobě vyhově v celém rozsahu nebo tak, že se požadavku na zaplacení úroků z prodlení vyhově i do 1. 3. 2019.

4. Žalovaný odvoláním napadl věcný vyhovující výrok I. a závislý výrok o nákladech řízení III., ve kterém namítal, že oprávněnost žalovaného nároku nebyla v řízení prokázána. Soud se námitkami žalovaného dostatečně nezabýval, neprovedl některé pro řízení zásadní důkazy navrhované žalovaným, aniž by to řádně zdůvodnil a z některých důkazů učinil nesprávné závěry. Žalovaný vytýkal soudu prvního stupně, že se nezabýval jeho námitkou ohledně jednání žalobce, který bezostyšně porušuje základní práva žalovaného jako člena a zároveň se domáhá splnění údajných povinností žalovaného. Zákon a statuty určují povinnost členům SVJ hradit stanovené příspěvky na správu domu a pozemku. Smysl a účel právní úpravy však nesmí být zneužíván, tak jak je tomu podle názoru žalovaného v daném případě. Žalobce neumožňuje od roku 2009 svým členům, včetně žalovaného, získat jakékoliv informace a podklady k hospodaření a fungování žalobce, nezakládá účetní závěrku do rejstříku společenství vlastníků jednotek, žalovanému účelově doručuje na adresu uvedenou v katastru nemovitostí, přestože v řízení bylo prokázáno, že žalovaný opakovaně žalobci sděloval, aby mu na uvedenou adresu zásilky nezasílal, neboť se v chladných dnech roku zdržuje v zahraničí a zásilky nemůže přebírat. Žádal o zaslání do své e-mailové schránky, byť souběžně s poštovním doručováním. Žalobce na to nikdy nereflektoval, nezbytné dokumenty nezasílal žalovanému do e-mailu, ale ani společnosti J. [redacted], přestože žalovaný žalobci výslovně sdělil, že jej tato společnost při správě bytových jednotek zastupuje. Žalobce opakovaně a postupně navýšil příspěvek na správu domu a pozemku, tzv. fond oprav z částky 20 Kč za m² z roku 2009 na 70 Kč za m². Žalobce tak zřejmě záměrně činí bytové jednotky žalovaného nepronajitelnými, čímž působí žalovanému škodu, na druhou stranu se domáhá údajných povinných plateb. Soud prvního stupně nepřipustil žalovaným navrhované důkazy k prokázání zásadních nesrovnalostí v hospodaření žalobce z minulosti, včetně skutečnosti, že řádně a včas nebyly členům žalobce vráceny přeplatky na energiích, které žalobce inkasoval. Soud za takové situace nemůže poskytnout ochranu někomu, kdo formálně svého práva zneužívá. Žalobce ani formálně neprokázal, z čeho vyplývá jeho žalobní nárok. K důkazu provedené „měsíční předpisy záloh“ nejsou právním titulem nárokových částek, jsou pouze informativním dokumentem a nijak neprokazují nárok žalobce k úhradě těchto částek. Některé nejsou ani podepsány příslušným orgánem. Soud prvního stupně odbyl námitku žalovaného tím, že nedostatek podpisu těchto dokumentů namítl až v závěrečné řeči, ačkoliv žalovaný namítal nepravost, neplatnost a nesprávnost těchto dokumentů již ve svém vyjádření k žalobě a v odporu ze dne 31. 10. 2018. Pokud žalobce dále svůj nárok dokládá zápisy ze shromáždění vlastníků jednotek, tyto zápisy neobsahují veškeré náležitosti a nejsou kompletní, neobsahují nezbytné přílohy. Soud prvního stupně se nezabýval ani námitkou žalovaného, že žalobce netvrdil a nedoložil skutečný obsah jednotlivých položek příspěvku na správu domu a pozemku a i jejich návaznost na rozpočet. Nevypořádal se s námitkami žalovaného, že žalobce každoročně řádně neschvaluje celkovou výši příspěvku na správu domu a pozemku pro další období, nerozhoduje o vyúčtování nebo vypořádání nevyčerpaných příspěvků. Soud prvního stupně se nezabýval ani námitkou žalovaného, že žalobce započítal jeho platby ve výši 90 338 Kč svévolně v plném rozsahu na byt číslo [redacted]. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobu zamítne, případně aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
5. Žalovaný ve vyjádření k odvolání žalobce podával ohledně doručování korespondence ze strany žalobce a ohledně výše žalovaného nároku shodnou argumentaci jako ve svém odvolání a dodával, že žalobce nedoložil, že bylo přijato usnesení, kterým by byla po řádném hlasování stanovena nejen výše, ale i splatnost záloh členů SVJ na náklady spojené se správou domu a pozemku a soud prvního stupně se otázkou splatnosti nárokových částek nijak nezabýval.

Přitom podle splatnosti jednotlivých plateb se také odvíjí pravidla pro rozpočítávání, případně jednotně uhrazené platby žalovaného, případně platby, u nichž není určeno, na jakou z povinných plateb žalovaného mají být započítány. Zároveň žalovaný namítal, že uhradil žalobci v roce 2017 částku nejméně 63 768 Kč, jak bylo zjištěno v řízení vedeném u Okresního soudu Praha-západ pod sp. zn. 10 C 178/2018, kterou žalobce nesprávně započítal na úhradu plateb ve vztahu k bytu č. ■■■.

6. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou a včas (§ 202 a contr., § 201, § 204 odst. 1 o.s.ř.), přezkoumal rozsudek soudu I. stupně a řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné, odvolání žalovaného důvodné není.
7. Pro rozhodnutí ve věci samé soud prvního stupně provedl dostatečné dokazování a zjištěné skutečnosti posuzoval podle správné právní úpravy; odvolací soud však soudem prvního stupně zjištěný skutkový stav zčásti jinak posoudil.
8. V řízení bylo prokázáno a mezi účastníky bylo nesporné, že žalovaný je vlastníkem bytových jednotek č. p. ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, č. p. ■■■■■ a č. p. ■■■■■ v domě, v němž společenství vlastníků představuje žalobce. Žalovaný v období 1. 1. 2017 až 31. 5. 2018 hradil předepsané platby a zčásti i předepsané zálohy na služby ohledně bytu č. ■■■■■, na ostatní byty žalovaný předepsané platby do fondu společenství vlastníků nehradil.
9. Nedůvodná je tak odvolací námitka žalovaného, že soud se nezabýval skutečností, že na byt č. ■■■■■ žalovaný platil řádně a včas. Kromě toho z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že soud prvního stupně se argumentací žalovaného zabýval, jak vyplývá z bodu 25. napadeného rozhodnutí.
10. Odvolací soud neshledal důvodné námitky žalovaného, že se soud prvního stupně jako předběžnou otázkou nezabýval správností, pravostí a platností listin, ze kterých vyplývá žalobní nárok, tj. zápisy ze shromáždění vlastníků, podklady o navýšení dlouhodobých záloh na opravy a investice na společných částech domu, že nebyla zkoumána návaznost jednotlivých položek příspěvku za správu domu na rozpočet, že žalobce každoročně řádně neschvaluje celkovou výši příspěvku na správu domu a pozemku pro příští období, nerozhoduje o vyúčtování nebo vypořádání nevyčerpaných příspěvků. Soud prvního stupně správně uzavřel, že k přezkumu rozhodnutí shromáždění společenství vlastníků slouží zvláštní řízení podle § 258 a § 1209 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“). K projednání věci a rozhodnutí v uvedených řízeních je podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř. příslušný krajský soud; okresní soud není soudem věcně příslušným a nemůže se tak těmito otázkami ani jako předběžnými zabývat.
11. Společenství vlastníků je právnická osoba založená za účelem zajišťování správy domu a pozemku (§ 1194 odst. 1 věta první před středníkem o. z.). Žalovaný jako vlastník bytových jednotek je členem společenství vlastníků (§ 1194 odst. 2 o. z.), základním dokumentem společenství jsou stanovy, které upravují vnitřní režim společenství.
12. Podle článku XIV. bod 2 Stanov žalobce schválených Shromážděním společenství vlastníků dne 23. 4. 2014 vznikem vlastnického práva k jednotce vzniká vlastníku jednotky povinnost řídit se pravidly pro správu domu a pro užívání společných částí domu. Povinností vlastníka jednotky a člena společenství je zejména hradit stanovené příspěvky na správu domu a pozemku. Podle pravidel pro tvorbu předpisu úhrad, která jsou nedílnou součástí Stanov společenství vlastníků – žalobce, příspěvek vlastníka na správou domu zahrnuje 1. dlouhodobou zálohu na opravu a investice, odvozenou z podílu na společných částech domu odvislou od ročního rozpočtu společenství v Kč/m² (DZOM), 2. splátku oken stanovenou jako podíl příslušného bytu na splátce úvěru za okna v bytě umístěná, 3. mzdový fond, tj. mzdy a DPP v Kč/byt, 4. správu, tj. poplatek za služby spojené se správou domu v Kč/byt a 5. vodoměry. Služby představují - 1. energie společných prostor, tj. zálohu na elektrickou energii odvozenou z vlastnického podílu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

v Kč/m², 2. studená voda, 3. teplá užitková voda, 4. ohřev teplé užitkové vody a 5. topení - záloha je vždy stanovena podle nákladů v jednotce v roce předchozím. Dlouhodobá záloha na opravy a investice na společných částech domu (DZOM) jako součást příspěvku vlastníka na správu domu byla schválena na základě čl. VII. odst. 3 bod d., Stanov žalobce a § 1208 písm. e) o. z., Shromážděním společenství vlastníků dne 15. 12. 2014 ve výši 55 Kč/m² a následně pro období od 1. 1. 2017 Shromážděním společenství vlastníků dne 12. 12. 2016 ve výši 65 Kč/m² a pro období od 1. 1. 2018 Shromážděním společenství vlastníků dne 13. 12. 2017 ve výši 70 Kč/m². V podrobnostech odkazuje odvolací soud na správná zjištění soudu prvního stupně v bodech 10., 11. a 12. napadeného rozsudku. Měsíční předpisy úhrad příspěvku vlastníka na správu domu a služby poskytované s užíváním bytů žalovaného odpovídají částkám schváleným pro jednotlivá období shromážděním společenství vlastníků jednotek a soud prvního stupně je správně vyčíslil v bodě 5. napadeného rozhodnutí, na který odvolací soud pro stručnost odkazuje. Soud prvního stupně správně uzavřel, že nárok žalobce je důvodný.

13. Odvolací soud neshledal důvodnou ani primární námitku žalovaného, že mu jednotlivé měsíční předpisy úhrad nebyly řádně doručeny a neměl možnost se s jejich obsahem seznámit. Žalovaný nedoložil své tvrzení o tom, že pověřil společnost J. [redacted] zastupováním při správě bytových jednotek v jeho vlastnictví. Žalobce postupoval zcela správně, když při doručování písemností žalovanému nevycházel pouze z jeho sdělení o zastupování třetí osobou a neakceptoval jeho žádost o zaslání písemností této třetí osobě, neměl-li k dispozici žádný doklad o smluvním vztahu, jehož předmětem je zastupování žalovaného. Při jednání dne 22. 5. 2019 žalovaný navrhl tyto skutečnosti prokázat mandátní smlouvou uzavřenou mezi žalovaným a J. [redacted], kterou však nedoložil. V řízení zároveň nebylo prokázáno, že by žalovaný žalobci sděloval korespondenční adresu pro doručování písemností. Soud prvního stupně provedl a odvolací soud zopakoval (§ 213 odst. 2 o. s. ř.) dokazování e-mailovou korespondencí účastníků v období 1. 8. 2015 až 19. 12. 2018, ze které vyplývá, že žalovaný žalobci opakovaně sděluje, že se zdržuje v [redacted] na [redacted], přesnou adresu svého zahraničního pobytu sdělil však žalobci až e-mailem ze dne 19. 12. 2018, tedy v době pro doručování předpisů úhrad pro rok 2017 a 2018 nerozhodné. Především však v korespondenci nikdy neuvedl přesné časové období, ve kterém se zdržuje mimo adresu v České republice. Sdělení, že se v zahraničí zdržuje „v zimních měsících“ pro svou neurčitost vylučuje možnost doručovat na jinou než trvalou adresu bydliště. Žalobce proto nijak nepochybil, když žalovanému doručoval na adresu trvalého bydliště uvedenou v katastru nemovitostí, jak to ostatně odpovídá způsobu doručování určenému v článku VII. bod 6 Stanov žalobce, který lze vztáhnout, nikoliv jen na pozvánku na shromáždění vlastníků, ale i na doručování jiných písemností. Doručoval-li žalobce žalovanému do bydliště určeného ve smyslu § 80 o. z., aniž bylo smlouveno doručování na jinou adresu, nemůže se žalovaný bránit tím, že právní jednání žalobce – předpisy úhrad nedošly do jeho dispozice, protože se v místě svého bydliště v době doručení nezdržoval.
14. Odvolací soud se proto neztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že měsíční předpisy příspěvků vlastníka na správu domu a služby se do dispozice žalovaného dostaly až 26. 2. 2019. Poštovními podacími archy bylo prokázáno, že žalobce doručoval žalovanému na adresu uvedenou v katastru nemovitostí, tj. [redacted]. Písemnosti, o kterých odvolací soud nemá důvod pochybovat, že byly předpisy měsíčních úhrad, byly žalovanému doručeny, a to dne 29. 12. 2015 předpis měsíčních úhrad pro období od 1. 1. 2016 a dne 19. 12. 2017 předpis měsíčních úhrad pro období od 1. 1. 2018. Žalovaný je tak v prodlení s úhradou jednotlivých měsíčních částek na příspěvek vlastníka bytu na správu a služby poskytované s užíváním bytu ode dne následujícího po splatnosti (§ 1968 o. z.) sjednané k 28. dni příslušného měsíce a žaloba na zaplacení úroků z prodlení ve výši stanovené nař. vl. č 351/2013 Sb. je tak zcela důvodná.
15. Na základě shora uvedených závěrů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil v napadeném výroku II. tak, že žalobci přiznal úrok z prodlení z

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

částek a za období tam uvedená, ve věcném vyhovujícím výroku I. rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

16. O náhradě nákladů před soudem prvního stupně rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř., § 151 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že ve věci úspěšnému žalobci přiznal zcela náhradu nákladů řízení ve výši 140 470 Kč, tj. 16 626 Kč za zaplacený soudní poplatek a 123 844 Kč za zastoupení advokátem, tj. odměna advokáta za 9 úkonů právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, vyjádření ze dne 21. 12. 2018, 7. 3. 2019, jednání dne 22. 5. 2019, 31. 7. 2019, 9. 10. 2019) po 9 660 Kč podle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., 1 úkon právní služby (jednoduchá výzva k plnění) podle § 11 odst. 2 písm. h) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši jedné poloviny, tj. 4 830 Kč, náhrada hotových výdajů za 10 úkonů právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada za promeškaný čas 3 × 6 půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., cestovné za 3 cesty po 222 km k jednání soudu [redacted] - Praha a zpět po 1 527 Kč vozem [redacted], registrační značka [redacted] se spotřebou 6,8 l na 1 km podle údajů zjištěných z technického průkazu použitého vozidla při ceně nafty 33,6 Kč/1 l, základní náhradě 4,1 Kč/1 km (vyhl.č. 333/2018 Sb.) a náhrada DPH 21 % z odměny advokáta, náhrady hotových výdajů, náhrady za ztrátu času a cestovného ve výši 21 494 Kč.
17. Odvolací soud při vyhlášení rozsudku uvedl chybný výpočet náhrady nákladů řízení, když započítal pouze cestovné za jednu jízdu zástupce žalobce. Tuto zjevnou nesprávnost odstranil vydáním opravného usnesení ve smyslu § 164 o. s. ř., který je součástí tohoto rozsudku.
18. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, § 151 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., ve věci úspěšnému žalobci přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 33 062 Kč, tj. 2 308 Kč za zaplacený soudní poplatek a 30 754 Kč a za zastoupení advokátem, tj. za 2 úkony právní služby (vyjádření k odvolání žalovaného, účast u jednání odvolacího soudu) podle § 11 odst. 1 písm. g) a h) vyhlášky č. 177/1996 Sb., po 9 660 Kč podle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., odměna advokáta za 1 úkon právní služby (odvolání proti části rozsudku), podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve výši 2 980 Kč podle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada hotových výdajů za 3 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada za promeškaný čas 7 × 100 Kč podle § 14 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., cestovné 1 516 Kč za cestu 222 km k jednání odvolacího soudu [redacted] - Praha a zpět vozem [redacted], registrační značka [redacted] se spotřebou 6,8 l na 1 km podle údajů zjištěných z technického průkazu použitého vozidla při ceně nafty 31,8 Kč/1 l, základní náhradě 4,2 Kč/1 km (vyhl.č. 358/2019 Sb.) a náhrada DPH 21 % z odměny advokáta, náhrady hotových výdajů, náhrady za ztrátu času a cestovného ve výši 5 337 Kč.
19. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit v obecné třídenní lhůtě podle § 160 odst. 1 o. s. ř., na platební místo, kterým je podle § 149 odst. 1 o. s. ř. zástupce žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Okresního soudu Praha-západ, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Praha 17. června 2020

JUDr. Kateřina BUREŠOVÁ v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová